

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1182/2023
02.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ–адвоката Ненада Сацаковића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Параћину-судска јединица у Ћуприји К.бр.119/19 од 17.07.2023.године и Основног суда у Параћину Кв.бр.199/23 од 11.08.2023.године, у седници већа одржаној дана 02.11.2023. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ–адвоката Ненада Сацаковића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Параћину-судска јединица у Ћуприји К.бр.119/19 од 17.07.2023.године и Основног суда у Параћину Кв.бр.199/23 од 11.08.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Параћину-судска јединица у Ћуприји К.бр.119/19 од 28.02.2023.године, обустављен је кривични поступак против окривљених АА и ББ, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. у вези члана 33. КЗ, услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Решењем Основног суда у Параћину-судска јединица у Ћуприји К.бр.119/19 од 17.07.2023.године, одбијен је као неоснован захтев окривљених АА и ББ, поднет преко браниоца адвоката Ненада Сацаковића за накнаду трошкова кривичног поступка.

Решењем Основног суда у Параћину Кв.бр.199/23 од 11.08.2023.године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Ненада Сацаковића, која је изјављена дана 04.08.2023.године против решења Основног суда у Параћину-судска јединица у Ћуприји бр.119/19 од 17.07.2023.године.

Против наведених правоснажних решења, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљених АА и ББ - адвокат Ненад Садаковић, формално означавајући повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и донесе одлуку о трошковима поступка у складу са чланом 265. став 3. у вези става 1.ЗКП. Иако формално не означава, из самог захтева произилази да бранилац суштински указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правоснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је погрешан закључак нижестепених судова да треба одбити захтев за накнаду трошкова поступка окривљених са образложењем да решењем којим је обустављен поступак против окривљених, није обавезан приватни тужилац да окривљеном надокнади трошкове кривичног поступка о чијој висини би одлучио посебним решењем, те да суд не може накнадно посебним решењем да одлучи да је приватни тужилац обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка, односно да може да одлучи само о висини трошкова, али не и правном основу за накнаду трошкова, указујући на одредбу члана 262. став 2. ЗКП. По оцени браниоца, одредба члана 265. став 3. ЗКП је императивног карактера, којом је прописано да је приватни тужилац дужан да окривљеном надокнади трошкове кривичног поступка, ако је између осталог, поступак обустављен, те да наведену одредбу суд мора да примени без обзира да ли је у решењу о обустави поступка одлучено ко ће да сноси трошкове поступка.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП, прописано је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе, док је ставом 2. истог члана одређено да ће председник већа или судија појединац, ако недостају подаци о висини трошкова, донети посебно решење када се ти подаци прибаве.

Према одредби члана 265. став 1. ЗКП, када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије, или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно у пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) ЗКП, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца падају на терет буџетских средстава. Ставом 3. истог члана је прописано да је приватни тужилац дужан да надокнади трошкове кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) и тачка 9) овог законика, нужне издатке окривљеног, нужне издатке и награду његовог браниоца и пуномоћника(члан 103. став 3.), као и награду вештака и стручног саветника, ако је поступак обустављен или је оптужба одбијена или је окривљени ослобођен од оптужбе, осим ако је поступак обустављен, односно ако је оптужба одбијена због смрти окривљеног или због тога што је наступила застарелост кривичног гоњења услед одуговлачења поступка које се не може приписати у кривицу приватног

тужиоца ако је поступак обустављен услед одустанка од тужбе, окривљени и приватни тужилац се могу поравнати у погледу њихових међусобних трошкова.

По оцени Врховног суда, имајући у виду чињеницу да се кривични поступак водио пред судом, да су окривљени у том поступку имали браниоца који је учествовао током поступка, а да је исход поступка за браниоца био предвидив, то је имао могућност да суду поднесе захтев за накнаду трошкова пре доношења решења о обустави поступка, на основу ког би првостепени суд био у обавези да, доносећи решење о обустави поступка, одлучи и о трошковима поступка, имајући у виду одредбе члана 265. став 1. и 3. ЗКП. Како суд у решењу о обустави поступка није одлучио о томе ко ће сносити трошкове, то се у оваквој ситуацији не може одлучити посебним решењем, као што је правилно наведено у другостепеном решењу Основног суда у Параћину Кв.бр.199/23 од 11.08.2023.године, који је наводе браниоца окривљених оценио неоснованим и о томе на страни два, став три своје одлуке изнео јасне и довољне разлоге, а које Врховни суд у свему прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на те разлоге и упућује.

Са свега изложеног, на основу одредаба члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић